

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 8Sžf/60/2015  
Identifikačné číslo spisu: 7011201004  
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2016  
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7011201004.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: TOKAJ MUŠKÁT SK s.r.o., Veľká Bara 45, IČO: 36 603 074, zastúpeného JUDr. Ľubošom Petrovským, advokátom so sídlom Štúrova 20, Košice, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/221/14995-78260/2011/990325-r zo dňa 25. augusta 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/156/2011-82 zo dňa 03. apríla 2014, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/156/2011-82 zo dňa 03. apríla 2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Uznesením č. k. 6S/156/2011-82 zo dňa 03. apríla 2014 Krajský súd v Košiciach podľa § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“) konanie vo veci zastavil. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca napriek výzve na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu v sume 66 eur, ktorá mu bola doručená dňa 15. februára 2013, súdny poplatok nezaplatil.

O trovách konania rozhodol krajský súd v zmysle § 146 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko konanie bolo zastavené.

Proti predmetnému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že patrí do skupiny spoločností personálne spojených s p. M. Z.. Súčasťou zámeru zaťažiť žalobcu a spoločnosti personálne prepojené s p. M. Z. sú stovky výziev, miestnych zisťovaní a ústnych pojednávaní, kde daňové orgány

vyžadovali účasť p. M. Z. ako osoby nezastupiteľnej a vyžadovali tisícky odpovedí bez reálnej výpovednej hodnoty, pričom poukázal na skutočnosť, že 30. marca 2010 bolo p. M. Z. doručených 13 protokolov o výsledku daňovej kontroly v 12 s ním personálne prepojených spoločnostiach, ako aj to, že v septembri 2009 sa u subjektov personálne prepojených s p. M. Z. vykonávalo viac ako 300 daňových kontrol a ďalšie kontroly sa otvárali. Vôči tomuto postupu sa uvedené spoločnosti bránili uplatnením svojich práv súdnou cestou a sú účastníkmi niekoľkých desiatok (až stovák) súdnych sporov. Ani jedna z vyššie uvedených vecí nebola právoplatne ukončená v neprospech týchto subjektov, Krajský súd v Košiciach v cca 190 prípadoch právoplatne konštatoval nezákonnosť postupu daňových úradov a vo veci sp. zn. 7S/110/2011 zo dňa 11. januára 2012 bol rozsudok zrušujúci rozhodnutie žalovaného potvrdený aj Najvyšším súdom SR rozsudkom sp. zn. 2Sžf/16/2012 zo dňa 23. októbra 2012. Vzhľadom na uvedené mal žalobca za to, že vo veci nejde o zjavne neúspešné uplatnenie práva.

Ďalej uviedol, že vzhľadom na pokračovanie v daňových kontrolách, nezákonné zadržovanie finančných prostriedkov, blokovanie majetku a aj z dôvodu negatívnej medializácie, spoločnosti spojené s p. M. Z. (teda ani žalobca) nemôžu vykonávať žiadnu podnikateľskú činnosť. Z uvedených dôvodov sa spoločnosti dostali do finančnej tiesne a žalobca nedisponuje žiadnou finančnou hotovosťou, ktorou by mohol voľne disponovať, rovnako nemá žiaden hnutelý či nehnuteľný majetok relevantnej hodnoty, ktorý by bolo možné speňažiť a ktorým môže disponovať. Súdom vyrubená povinnosť uhradiť súdny poplatok žalobcovi prakticky znemožňuje domáhať sa ochrany svojich práv súdnou cestou. Žalobca mal za to, že spĺňa podmienky pre oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 4Cob/39/2012 - 135, ktorým tento priznal žalobcovi - podnikateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhol, aby odvolací súd uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/156/2011-82 zo dňa 03. apríla 2014 potvrdil a žalobcovi uložil znášať trovy súdneho konania. Poukázal na skutočnosť, že výška neoprávnene vyplatených nadmerných odpočtov na dani z pridanej hodnoty spoločnostiam personálne prepojeným osobou M. Z. je viac ako 33 mil. eur, preto tieto nemôžu spĺňať podmienku pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Ďalej uviedol, že predmetná žaloba a s ňou spojené konanie je samostatný proces podliehajúci jednému súdnemu poplatku, teda nie je možné odôvodňovať oslobodenie od jeho zaplatenia spojením všetkých nákladov na súdne poplatky, ktoré mal žalobca zaplatiť za všetky súdne konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu proti uzneseniu krajského súdu o zastavení konania nie je možné vyhovieť.

Podľa § 246c ods. 1 vety prvej OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 104 ods. 2 OSP, ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia. Prítom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví.

Podľa § 10 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Krajský súd napadnutým uznesením správne zastavil konanie pre nezaplatenie súdneho poplatku, keďže žalobca súdny poplatok v lehote súdom určenej, ani po jej márnom uplynutí, nezaplatil. Pokiaľ žalobca v odvolaní uvádzal okolnosti, pre ktoré by mal byť oslobodený od súdnych poplatkov, Najvyšší súd

Slovenskej republiky uvádza, že krajský súd sa náležite vysporiadal s návrhom žalobcu na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, ktorý bol aj podstatou podaného odvolania, už v uznesení č. k. 6S/156/2011 - 75 zo dňa 20. februára 2014, ktorým nebolo žalobcovi priznané oslobodenie od súdnych poplatkov.

Žalobca v podanom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté uznesenie o zastavení konania pre nezaplatenie súdneho poplatku zrušiť alebo zmeniť, súdny poplatok nezaplatil, pričom vo výzve na jeho zaplatenie bol poučený o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku, a preto odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

O trovách konania rozhodol súd s poukazom na § 250k ods. 1 OSP v spojení v § 246c ods. 1 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, keď žalobca v odvolacom konaní nebol úspešný a žalovanému náhrada trov konania zo zákona nepatrí.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.